

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 157/06-55

Ústavný súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí 29. marca 2007 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta, v konaní o sťažnosti M. V., USA, zastúpeného advokátom JUDr. M. J., Č., namietajúcej porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu upraveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 179/2005 z 21. septembra 2005 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. V. na súdnu ochranu upravené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 179/2005 z 21. septembra 2005 p o r u š e n é b o l o .

2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 179/2005 z 21. septembra 2005 z r u š u j e a v e c v r a c i a Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. februára 2006 doručená sťažnosť M. V., USA (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. J., Č., v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu upraveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) č. k. 21 Nc 114/00-160 zo 16. augusta 2002, rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 CoP 1/04 z 23. septembra 2004 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 179/2005 z 21. septembra 2005.

Zo sťažnosti vyplýva, že označeným rozsudkom okresného súdu bola maloletá A. V. zverená do výchovy matky A. V. a sťažovateľ bol zaviazaný platiť výživné na maloletú A. V. v sume 2 000 Sk. Zmeškané výživné v sume 37 320 Sk bol zaviazaný zaplatiť matke v lehote do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Sťažovateľ podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie. O odvolaní rozhodol krajský súd tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie. Najvyšší súd označeným uznesením dovolacie konanie zastavil s odôvodnením, že sťažovateľ napriek výzve okresného súdu v určenej lehote nepochyboval svojím zastupovaním v dovolacom konaní žiadneho advokáta, hoci bol poučený, že ide o zákonnú podmienku dovolacieho konania. Podľa tvrdenia najvyššieho súdu si mal sťažovateľ výzvu okresného súdu osobne prevziať 5. júna 2005. Označené uznesenie najvyššieho súdu bolo sťažovateľovi doručené 2. januára 2006.

Sťažovateľ v sťažnosti tvrdí, že „*pokiaľ ide o predloženie plnomocenstva pre dovolacie konanie, sťažovateľ toto plnomocenstvo súdu predložil, čo je schopný preukázať. Neboli preto splnené zákonné podmienky pre zastavenie dovolacieho konania a dovolací súd postupoval protiprávne, keď sa meritórne dovolaním nezaoberal*“. Sťažovateľ je toho názoru, že označenými rozhodnutiami okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu došlo k porušeniu jeho základného práva upraveného v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti vydal nasledovný nález:

„Rozsudok Okresného súdu v Žiline zo dňa 16. 08. 2002, č. k. 21 Nc 114/00-160, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. 09. 2004, č. k. 5 CoP 1/04, a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. 09. 2005, č. k. 3 Cdo 179/2005, sa zrušuje.“

Pred predbežným prerokovaním sťažnosti ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby preukázal tvrdenie, že sťažovateľ predložil súdu plnomocenstvo na svoje zastupovanie v dovolacom konaní. Na základe výzvy právny zástupca sťažovateľa predložil ústavnému súdu listinné dôkazy (list sťažovateľa okresnému súdu z 31. mája 2005, plnomocenstvo na jeho zastupovanie zo 16. marca 2005, podací lístok z 31. mája 2005 a kópiu výzvy okresného súdu z 13. apríla 2005).

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 157/06-12 z 24. mája 2006 ju v časti namietajúcej porušenie označených práv sťažovateľa uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 179/2005 z 21. septembra 2005 prijal na ďalšie konanie a vo zvyšnej časti odmietol pre nedostatok svojej právomoci. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa a predsedu najvyššieho súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedu najvyššieho súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadril k sťažnosti.

Právny zástupca sťažovateľa oznámil ústavnému súdu, že trvá na ústnom pojednávaní vo veci a zároveň požiadal, aby bolo nariadené v období od 1. decembra 2006

do 31. marca 2007 vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ sa v tom čase bude nachádzať na území Slovenskej republiky. Predseda najvyššieho súdu ústavnému súdu oznámil, že netrvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vyjadrenie predsedu najvyššieho súdu bolo ústavnému súdu doručené 24. júla 2006. Okrem iného sa v ňom uvádza:

„Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnom dovolacom konaní začatom na základe dovolania M. V. proti rozsudku Krajského súdu Žilina z 23. 9. 2004 sp. zn. 5 CoP 1/04, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Žilina zo 16. 8. 2002 č. k. 21 Nc 114/00-160, ktorým bola maloletá A. V. zverená do výchovy matky a otec (sťažovateľ) bol zaviazaný platiť na jej výživu po 2 000 Sk mesačne od 26. 5. 2000, bol dovolateľ vyzvaný okresným súdom listom z 13. 4. 2005 na splnenie podmienky povinného zastúpenia v dovolacom konaní advokátom a súčasne bol poučený o následku zastavenia dovolacieho konania v prípade, že v lehote 30 dní výzve nevyhovie. Výzva bola doručená dovolateľovi 5. 6. 2005. Keďže dovolateľ na uvedenú výzvu nereagoval, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 21. 9. 2005 sp. zn. 3 Cdo 179/2005 dovolacie konanie zastavil.

V čase rozhodovania dovolacieho súdu o zastavení dovolacieho konania pre nesplnenie zákonnej podmienky povinného zastúpenia dovolateľa bez právnického vzdelania advokátom v zmysle § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p. nebolo súčasťou spisu plnomocenstvo M. V. pre jeho zastupovanie v dovolacom konaní. Ak by tomu tak bolo, nemohol by dovolací súd rozhodnúť o zastavení dovolacieho konania. K tvrdeniu sťažovateľa o splnení podmienky povinného zastúpenia advokátom v dovolacom konaní v čase rozhodovania dovolacieho súdu (ktorá skutočnosť vyplýva iba z uznesenia ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. 5. 2006 sp. zn. II. ÚS 157/06, kópia ústavnej sťažnosti bola zrejme doručená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nekompletná) sa nemôžem vyjadriť, pretože táto zo zberného spisu nevyplýva a spis Okresného súdu Žilina sp. zn. 21 Nc 114/00 nemá dovolací súd k dispozícii. Za tejto situácie navrhujem, aby si Ústavný súd Slovenskej republiky zadovážil spis Okresného súdu Žilina sp. zn. 21 Nc 114/00 (podľa informácie z okresného súdu v súčasnosti už vedený pod novou spisovou značkou 27 Ccú 68/2002) a po oboznámení sa s jeho obsahom, aby zistil kedy, ktorému súdu a k akej

spisovej značke bola plná moc sťažovateľa na jeho zastupovanie v dovolacom konaní zaslaná. (...)“.

Pretože sťažovateľ trval na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd ho nariadil na 6. december 2006.

Na ústnom pojednávaní právny zástupca sťažovateľa oznámil, že môže predložiť ústavnému súdu originál podacieho lístka (doručenka official use s odtlačkom pečiatky 31. mája 2005 a registračným číslom RB... US), z ktorého je zrejmé, že sťažovateľ v určenom termíne skutočne podal na americkom poštovom úrade list adresovaný okresnému súdu, avšak reálne doručenie zásielky na pošte nepreveroval, pretože zastával názor, že ak mu zásielka nebola vrátená späť, bola doručená. Právny zástupca zdôraznil, že požadované plnomocenstvo sťažovateľ predložil dvakrát - prvý raz osobne, keď sa v inej nesúvisiacej veci dostavil na okresný súd, a druhý raz bolo zaslané zo Spojených štátov spoločne so sprievodným listom. Doručenie plnomocenstva však nevie preukázať. Sťažovateľ uviedol, že 16. marca 2005 v podateľni okresného súdu osobne odovzdal návrh na zverenie maloletej A. V. do starostlivosti, ako aj požadované plnomocenstvo. Urobil tak po obdržaní oznámenia, že do desiatich dní má uviesť meno právneho zástupcu, čo môže dokumentovať aj predmetnou výzvou. Skutočnosť, že sťažovateľ odovzdal návrh na zverenie maloletej dcéry do starostlivosti v konaní vedenom pod sp. zn. 21 P 281/2004 s dvoma prílohami pripojenými k návrhu sp. zn. 30 P 119/2005, sťažovateľ preukázal potvrdením z podateľne zo 16. marca 2005. Na výzve z 18. februára 2005, popri iných údajoch, je aj odtlačok pečiatky okresného súdu s dátumom 16. marec 2005 a „podané osobne“. Právny zástupca sťažovateľa tvrdí, že takýmto celkom neštandardným spôsobom na podateľni bolo skutočne potvrdené, že sťažovateľ splnil povinnosť, ktorá z výzvy vyplývala a že plnomocenstvo predložil, čo je vyznačené aj priamo na výzve. Právny zástupca sťažovateľa toto svoje tvrdenie založil na označenom počte príloh bez ich bližšej dokumentácie.

Druhý senát ústavného súdu odročil verejné ústne pojednávanie vo veci sp. zn. II. ÚS 157/06 na neurčito za účelom vyhodnotenia dôkazov a získania ďalších dôkazov s tým, že prihliadne na skutočnosť, že sťažovateľ sa do 31. marca 2007 nachádza na území

Slovenskej republiky, a podľa okolností prípadu v tomto časovom rozpätí nariadi verejné ústne pojednávanie.

Po uskutočnení verejného ústneho pojednávania ústavný súd zisťoval na Slovenskej pošte, a. s., Pošta Ž., či zásielka č. RB... US pre adresáta okresný súd v období marec – jún 2005 bola dodaná. Pošta Ž. mu oznámila podaním sp. zn. VP/2007 z 13. marca 2007, že adresát takúto zásielku v danom období neprevzal.

Ústavný súd vyžiadal 7. marca 2007 informáciu o evidencii poštovej zásielky vedenej pod číslom udanom sťažovateľom na okresnom súde, ktorý mu oznámil, že neeviduje došlé poštové zásielky na podateľni, t. j. nevie zistiť, či sťažovateľ podal plnomocenstvo na zastupovanie v konaní o dovolaní vo veci sp. zn. 21 Nc 114/00, resp. 27 Ccú 68/2002 v období marec – jún 2005 prostredníctvom pošty.

Ústavný súd tiež vyžiadal zaslanie spisov z okresného súdu sp. zn. 21 Nc 114/00, resp. sp. zn. 27 Ccú 68/2002 a sp. zn. 21 P 281/2004, resp. sp. zn. 30 P 119/2005.

Z došlého spisu sp. zn. 21 P 281/2004, resp. sp. zn. 30 P 119/2005, predmetom ktorého je predbežné opatrenie o zverení mal. dcéry sťažovateľa do starostlivosti starej matky, vyplynulo, že na č. l. 97 je výzva konajúceho sudcu pre sťažovateľa z 18. februára 2005 uvedená pod sp. zn. 21 P 281/2004, v ktorej ho okresný súd vyzýva, aby do 10 dní oznámil meno svojho právneho zástupcu v nadväznosti na podanie dovolania proti rozsudku sp. zn. 5 CoP 1/04. Na č. l. 98 nadväzujúceho na č. l. 97 je k sp. zn. 21 P 281/2004 vlastnoručne doplnená plná moc v danej veci s podpisom sťažovateľa zo 16. marca 2005 a s odtlačkom úradnej pečiatky okresného súdu zo 16. marca 2005 o 12.00 h, za ktorým na č. l. 99 je plnomocenstvo pre advokáta JUDr. M. J. na zastupovanie v konaní o starostlivosti o maloletú A. V., nar. ..., na všetky úkony v tejto veci pred súdmi všetkých stupňov a na všetky právne úkony súvisiace s účelom, pre ktorý bol splnomocnený.

Z došlého spisu sp. zn. 21 Nc 114/00, resp. sp. zn. 27 Ccú 68/2002 (na obale spisu je vyznačené číslo dovolacieho konania sp. zn. 3 Cdo 179/2005 a obsahuje aj spis sp. zn. 27 Ccú 68/2002, predmetom ktorého je konanie o výchove a výžive mal. dcéry

sťažovateľa), vyplynulo, že na č. l. 307 je pokyn vyššej súdnej úradníčky z 12. apríla 2005 na vypracovanie výzvy pre sťažovateľa, aby v lehote 30 dní predložil plnú moc pre advokáta na zastupovanie v konaní o dovolaní a na liste č. 308 je založená výzva okresného súdu z 13. apríla 2005 pre sťažovateľa na ustanovenie si právneho zástupcu pre dovolacie konanie bez jeho bližšej identifikácie (podpísaná vyššou súdnou úradníčkou). Sťažovateľ túto výzvu prevzal na svojej adrese v USA 5. júna 2005 (dátum je vyznačený na doručení). Nasledujúci list č. 309 obsahuje len pokyn na predloženie spisu so sprievodným listom najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 5 CoP 1/04 z 23. septembra 2004 s informáciou o absencii plnomocenstva na zastupovanie a vyjadrenie odporuky k dovolaniu.

Tento sprievodný list okresného súdu sa nachádza aj v zbernom spise najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 179/2005. Najvyšší súd svoje uznesenie sp. zn. 3 Cdo 179/2005 z 21. septembra 2005, ktorým zastavil dovolacie konanie, odôvodnil takto:

„Okresný súd prípisom z 13. 4. 2005 vyzval otca, aby v lehote 30 dní predložil plnú moc pre advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní v zmysle § 241 ods. 1 O. s. p. Dovolateľ bol zároveň poučený, že ak v súdnej výzve v stanovenej lehote nevyhoví, dovolacie konanie bude zastavené. Dovolateľ prevzal poštou zaslanú výzvu okresného súdu osobne 5. 6.2005. Do predloženia veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ani do jeho rozhodnutia otec plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní nepredložil.

V zmysle § 241 ods. 1 O. s. p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Hoci dovolateľ takéhoto zástupcu potrebuje a bol poučený, že ide o zákonnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nesplnenie bráni prejednávaniu jeho dovolania, nepoveril v súdom určenej lehote svojím zastupovaním žiadneho advokáta.

Z uvedených dôvodov musel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) postupovať podľa § 243c O. s. p. v spojení s § 104 ods. 2 O. s. p. v zmysle ktorého, ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví. Aplikujúc uvedené zákonné ustanovenia preto dovolacie konanie zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.“

Ústne verejné pojednávanie nariadil ústavný súd na 29. marec 2007.

Na ústnom pojednávaní 29. marca 2007 sa nezúčastnil ani jeden z účastníkov konania. Právny zástupca sťažovateľa písomne oznámil, že sťažovateľ odchádza do USA a zároveň ospravedlnil aj svoju neúčast' na pojednávaní. Žiadal, aby ústavný súd rozhodol na základe tých dôkazov, ktoré má k dispozícii, v neprítomnosti sťažovateľa a neho ako právneho zástupcu. Po krátkej porade ústavný súd 29. marca 2007 vyhlásil rozhodnutie vo veci samej.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu upraveného v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 179/2005 z 21. septembra 2005.

Z textu čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa

obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00 mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo alebo samotným rozhodnutím, došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00 mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00).

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa a ním predloženej dokumentácie, ako aj z vyjadrení sťažovateľa a najvyššieho súdu vyplýva, že v danom prípade bolo úlohou ústavného súdu posúdiť, či uznesenie dovolacieho súdu o zastavení konania sp. zn. 3 Cdo 179/2005 z 21. septembra 2005 opierajúce sa o tvrdenie, že sťažovateľ napriek predchádzajúcej výzve nepredložil splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v dovolacom konaní, bolo vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu z ústavného hľadiska dostatočne odôvodnené, a tým udržateľné, a či nemalo za následok porušenie označených základných práv sťažovateľa.

Ústavný súd z predložených spisov zistil, že sťažovateľ vedie vo veci výchovy a výživy svojej maloletej dcéry s matkou maloletej niekoľko sporov, ktoré v určitých otázkach boli spojené do jedného spisu na jedno konanie.

Zo spisu sp. zn. 21 P 281/2004, z listov č. 97 – 99 podľa názoru ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ požadované plnomocenstvo na výzvu okresného súdu predložil; vzhľadom na obsahovú kontinuitu č. 1. 97 až 99 možno jednoznačne dospieť k záveru, že splnil podmienku povinného právneho zastúpenia pre dovolacie konanie sp. zn. 3 Cdo 179/2005, a preto nebol dôvod na zastavenie dovolacieho konania pre nesplnenie tejto podmienky konania o dovolaní ani napriek tomu, že ďalšia dokumentácia o dovolacom

konaní sp. zn. 3 Cdo 179/2005 je asi založená v inom spise, čo bolo spôsobené zrejme tým, že výzvy na predloženie plnomocenstva na právne zastupovanie v dovolacom konaní sp. zn. 3 Cdo 179/2005 boli dve – jedna z 18. februára 2005 (v spise sp. zn. 21 P 281/2004) a druhá z 12. apríla 2005 (v spise sp. zn. 27 Ccú 68/2002), pričom výzvu zaslala v jednom prípade zákonná sudkyňa a v druhom prípade vyššia súdna úradníčka. Zo zberného spisu vedeného najvyšším súdom pod sp. zn. 3 Cdo 179/2005 nevyplýva, že by najvyšší súd splnenie podmienky právneho zastúpenia v dovolacom konaní osobitne zisťoval, resp. overoval na okresnom súde. Na jeho rozhodnutie mu postačilo len predloženie spisu sp. zn. 27 Ccú 68/2002 listom z 9. augusta 2005 spolu s opravným prostriedkom a s informáciou z okresného súdu. Tento list podpísala samosudkyňa JUDr. J. S. a najvyšším súdom bol zaevidovaný pod sp. zn. 3 Cdo 179/2005.

Podľa názoru ústavného súdu bolo vecou najvyššieho súdu, akým spôsobom preverí splnenie všetkých podmienok dovolacieho konania. Aj keď môže ísť o technické, resp. administratívne nedopatrenia konajúceho súdu, toto nemôže ísť na ťarchu sťažovateľa a mať za následok odoprenie mu prístupu k súdu.

Ústavný súd preto rozhodol, že najvyšší súd uznesením č. k. 3 Cdo 179/2005 z 21. septembra 2005 porušil základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu upravené v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie upravené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, keď zastavil dovolacie konanie sp. zn. 3 Cdo 179/2005 z dôvodu nepredloženia splnomocnenia na zastupovanie advokátom.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy, ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, a svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím bolo porušené základné právo sťažovateľa, zruší také rozhodnutie a taktiež môže vec vrátiť na ďalšie konanie.

Ústavný súd v nadväznosti na vyslovenie porušenia základných práv sťažovateľa zrušil uznesenie najvyššieho súdu 3 Cdo 179/2005 z 21. septembra 2005 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ neuplatnil úhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátom JUDr. M. J. v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd o tejto otázke nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2007